

[Ninn-Hansen]

ke være bundet af denne kommission. Det må stå alle frit for at fremsætte forslag og få vedtaget de forslag, man kan finde et flertal for. Regeringen har jo ikke spurgt os andre; regeringen har nedsat en regeringskommission, og det er dens ret at gøre det.

Den kan også bestemme kommissoriet og sammensætningen, og her kan man måske have nogle indvendinger. Nogle er anført mod kommissoriet. Hvis man ser på de medlemmer, der er udpeget efter de oplysninger, der er givet til kulturudvalget, kan man vel nok sige, at socialdemokratiet har taget for sig af retterne, men heri er der jo ikke noget nyt, når det står én frit for at indsætte personer. Regeringen har jo også taget for sig af retterne. Der er jo næsten ikke det ministerium, der ikke er repræsenteret i kommissionen. Men det er regeringens egen sag.

Da man for et par år siden skulle drøfte statens informationsvirksomhed, da mente regeringen, at man skulle bede de forskellige partier om at være med i arbejdet, og det var noget, man drøftede på forhånd i folketinget. Da havde man altså brug for at have folketinget inddraget på et tidligt tidspunkt. Det har man ikke haft her, og det er regeringens ret, men også regeringens risiko, når den så former kommissoriet på den måde, det sker, og sammensætter kommissionen.

Jeg synes imidlertid, det er meget vigtigt at fastholde, at for folketinget er det ingen hindring for at gennemføre, hvad vi mener der er behov for i den periode, der kommer, og det er jo rigtigt som også fremhævet af statsministeren, at der er noget, der kører meget stærkt på medieområdet.

Jeg skal i øvrigt kun knytte få kommentarer til de spørgsmål, statsministeren var inde på.

Når statsministeren nævner dagbladene og dagbladenes betydning, er vi ganske enige i, at det skrevne ord i dagblade, ugeblade, fagblade, og hvad det kan være, er noget særdeles afgørende og vil være det for det, man plejer at samle under begrebet ytringsfrihed.

Derfor er vel nok noget af det vigtigste at sikre, at disse blade kan udkomme, at man finder frem til – og i andre kommissioner har man været inde på det tidligere – at give ytringsfriheden så megen plads, at man gennemfører nogle regler, der sikrer, at blade af alle afskyninger kan udkomme. I Sverige oplevede man for nylig en storkonflikt, men

dagbladene var ikke standset. Det synes jeg var glædeligt, og jeg håber, at man gennem arbejdet i kommissionen eller andetsteds kan være med til at sikre, at en sådan standsning heller ikke vil ske her i landet.

Økonomien er selvfølgelig betydningsfuld for dagbladenes muligheder for at opstå og virke. I det konservative folkeparti tror vi ikke på tanker om statstilskud. Vi er ikke tilhængere af det. Derimod tror vi, det er særdeles vigtigt, at bladene får mulighed for fuldt ud at udnytte de tekniske fremskridt, der er sket. Jeg tror, at dette er af betydning ikke alene for de bestående blade, men også, når det kommer til stykket, for, at nye blade kan opstå. Der er jo på grund af den tekniske udvikling sket en billiggørelse, og jeg tror, det er helt afgørende, at man tager fat på at udnytte dette.

Jeg skal ikke sige meget ved denne lejlighed om radio og TV, for det er jo rigtigt, som det er blevet nævnt, at der har været en række forslag her i tinget. Vi kan forvente, at den konkurrence, der er i æteren, og ikke mindst konkurrencen over TV-kanalerne, bliver stadig større, men åbenbart ikke herhjemme. Også dér har den tekniske udvikling spillet en vældig rolle. Vi kan tage skyklapper på, vi kan lukke øjnene for de meget nærliggende muligheder for, at enhver ser her i landet kan tage en række udenlandske stationer, og så sige, at man overlader konkurrencen til udlandet. Vi synes, det var bedre, hvis man gav muligheder for den hjemlige konkurrence. Det er ikke noget nyt standpunkt. Det konservative folkeparti fremsatte for mere end 20 år siden det første forslag om ophævelse af Danmarks Radios monopol.

Således er der selvfølgelig meget at tage fat på, og jeg synes, statsministeren har ret i i sin tale her i dag at præcisere, at man ikke skal komme bagefter i udviklingen, men vi kan som nævnt ikke overlade til regeringskommissionen alene at sørge for, at vi i tilstrækkelig grad følger med tiden.

I den konservative folketingsgruppe vil vi følge arbejdet i kommissionen fra den plankeværkstilskuerplads, vi har fået tildelt ligesom andre partier, og hvis der kommer delbetænkninger, vil vi interessere os for dem. Hvis vi ikke mener, at man tager fat på arbejdet de steder, hvor vi finder det er væsentligt, er det muligt, at vi vil vende tilbage